

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

S C E N A Q U A R T A.

PANDOCEUTRIA, PLATHANA, XANTHIAS, BACCHUS

- P**AND. Plathana, Plathana! huc ades, nam hic ille est scelestus,
 Qui in cauponium ingressus aliquando
 Sedecim panes nobis comedit. PLATH. Ita profecto,
 560 Ille ipse est scilicet. XANTH. Malum imminet nonnemi.
 PAND. Et carnum insuper elixarum frustra viginti,
 Quorum singula erant femiobolaria. XANTH. Poenas dabit nonnemo.
 PAND. Et multa illa allia. BACCH. Mulier nugas agis,
 Nec scis quid dicas. PLATH. Non sperabas utique,
 565 Quod cōthurnos haberes, me te amplius agnituram.
 PAND. Quid? multa illa falsamenta nondum dixi,
 Ita me Jupiter amet, neque caseum illum recentem, misera ego,
 Quem una cum ipsis fiscellis devoravit:
 Deinde cum pecuniam ab ipso exigerem,
 570 Intuebatur me torve, & mugiebat.
 XANTH. Hujus omnino facta haec sunt: ita solet ubique.
 PAND. Et gladium stringebat, furibundo similis,
 Ita me Jupiter amet: ah me miseram. PLATH. Nos autem pavidae metu
 In scalam statim nos conjecimus:
 575 Ille proripiens se abiit, acceptis storeis.
 XANTH. Et hoc hujus factum est. PLATH. Sed aliquid faciendum est.
 PAND. Agedum voca Cleonem praefidem mihi.
 Tu vero mihi, si modo inveneris, Hyperbolum,
 Ut ipsum funditus perdamus. PLATH. O faucem improbam!
 580 Quam libenter tibi lapide dentes molares
 Percuterem, quibus devorasti meum peculium.

PAND.

vit: hanc deprehendimus sepelientem. Sed ubi Cleo? Festiva est allusio inter vocem κριων & Κλειων. ut subindicit Cleonis tyrannicum ingenium, quale erat Creontis. Cleonem Thucydides Lib. III. dicit fuisse κλειστότατον ἢ πολιτῶν, quod etiam ex Comico satis apparet passim, maxime in Equitibus. Hunc etiam apud inferos facit προσάτην τῷ δῖῳ, qualis erat vivus. In Vespis similiter, sed vivus, accersitur Cleo ad puniendum aliquem, vl. 406. ἀλλὰ — ὡς πάλισα, παλῖα, δεῖτε, καὶ βού-
 ει, καὶ Κλειῶν ταῦτ' ἀβήλασι, καὶ κλειῶν' αὐτοῦ κλιῶν

ὡς ἐπ' ἄνδρα μισήτορον ὄντα, κἀπολύμενον.

vl. 578. Ἵπριζολεον] Hic etiam vivus non melior fuerat Cleone, & saepe notatur a Comico; in Equitibus vl. 1298. ἄνδρα μεχθιδρον πολιτῶν ὄξινον Ἵπριζολεον. ubi vid. Not.

vl. 580. Τὰς γουμφίους κἀπλοῖμα] Phrynichus Comicus apud Athenaeum H. p. 52. τὰς γουμφίους ἀπαντας ἐξέκο-
 λην ὡς ἐκ τοῦ δουαίου Νάξιαν διευθύνων κατὰ τὴν
 dentes molares excussit omnes, ut jam non possim amygdalam frangere Naxiam.

ΠΑΝΔ. Ἐγὼ δὲ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΛΑΘ. Ἐγὼ δὲ τ' ἀρύγγ' ἀν' ἐκλίμοίμι σε,

Δρέπανον λαβὼσ', ᾧ τὴν κόλικας κατέσπασας.

585 Ἄμ' εἰμ' ὅπι τ' Κλέων', ὅς αὐτῷ τήμερον
Ἐκπλιεῖται ταῦτα φρονησάμενος.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, Ξανθίαν εἰ μὴ φίλα.

ΞΑΝΘ. Οἶδ', οἶδα τ' ἴδεν· πάνε, πάνε τ' λόγῳ.

Οὐκ ἀν' γανοίμιω Ἡρακλῆς ἀν. ΔΙΟΝ. Μηδαμῶς,

590 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝΘ. Καὶ πῶς ἀν', Ἀλκμυῆος ἐγὼ

Υἱὸς γανοίμιω, δὲλ' ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝ. Οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμῶν, καὶ δικαίως αὐτὸ δρεῖς.

Καὶν εἰ με τύποις, οὐκ ἀν' ἀντίποιμί σοι.

Ἄμ' ἴω σε τ' λοιπὸν ποτ' ἀφέλωμαι χεῖρας,

595 Περόριζ' αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδιά,

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, καὶ Ἀρχέδημ' ὁ Γλάμων.

ΞΑΝΘ. Δέχρημι τ' ὄρεον, καὶ πῖ τύποις λαμβάνα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι΄.

ΧΟΡ. Νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ

Ν Τὴν σὸν εἴληφας, ἦν φθ

600 Εἶχες ἐξαρχῆς, πάλιν

Ἄνα-

vl. 584. Ἐπὶ τὴν κόλικας κατέσπασας] Pronomen relativum & non ad δρέπανον respicit, quasi falce detraxisset panes; sed ad ἀρύγγα guntur, quo κατέσπασας, ut Scholiastes loquitur, i. e. deglutivit. Ita enim usurpatur hoc verbum; in Equitibus vl. 714. κατέσπασας γὰρ, τὸ μὲν ὄλεθρον ἐπιβίαι· αὐτὸς δ' ἐκείνην τριπλάσιον κατέσπασας. ubi vid. Notas.

vl. 586. Ἐκπλιεῖται] Fut. Atticum, pro ἐκπνίσσειαι. 2 πνίον; Hesychius: πνίον, πανέκλιον, ἢ ἀτρακίον.

εἰς ὃν εἰλάται ἡ κρέκη· Panicula sive fufus, cui filum involvitur. Glossæ: πνίον, panicola. Eadem: πανέκλα, Panicula.

vl. 590. Πῶς ἀν' Ἀλκμυῆος] Nam Bacchus ipse dicebat, absurdum esse si Xanthias velit fieri Hercules. vl. 528.

vl. 594. Τὸ λοιπὸν ποτ'] In Pace, vl. 1085. ἐπειδὴ δειπνήσεις τὸ λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ.

vl. 595. Περόριζ' αὐτὸς] Sophocles in Electra, vl. 766. φεῖ

PAND. Ego vero in barathrum velim te injectum.

PLATH. Ego vero guttur tibi vellem excindere

Falce sumta, quo panes succineritios deglutisti.

585 Sed ibo ad Cleonem accersendum, qui hodie ex ipso
In jus vocato extricabit haec.

SCENA QUINTA.

Senarii.

BACCHUS, XANTHIAS, CHORUS.

BACCH. Pessime peream, nisi Xanthiam amo.

XANTH. Novi, novi mentem tuam, desine loqui.

Nolim Hercules fieri. BACCH. Minime hoc dixeris,

590 Mi Xanthifce. XANTH. Et quomodo ego Alcmenae
Filius fieri possem, qui simul servus & mortalis sum?

BACCH. Scio te irasci, & id non injuria.

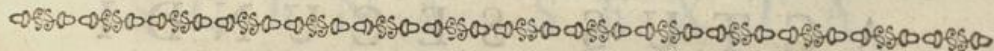
Etiam si me verberares, non obloquerer tibi.

Imo si in posterum unquam tibi ea ademero,

595 Radicitus & ego, & uxor liberique

Pessimis modis pereamus, & Archedemus lippus.

XANTH. Accipio jusjurandum, & hac conditione ornatum assumo.

ANTODE VERSUUM X.

CHOR. Nunc tuum est officium, quoniam

Ornatum hunc sumfisti, quem

600 Habebas prius, rursus

Ju-

φῶν φῶν, τὸ πᾶν δὲ διασπῶνται τοῖς πάλαι προέριζον, ὡς
καὶν, ἰσθλαῖα γίνῃ. Eben, nunc, ut videtur, radici-
tus est extindum herile genus. Euripides in Hippolyto
v. 682. Ζῆς ὁ γνήσιος ἴμος, προέριζον ἰαλοῖ-
ται σ' ἀ-
πῶρα πυλ. Jupiter te, pater meus, radicitus perdat
fulmine percitens. Paulo aliter Comicus in Pace v. 1218.
οἶμ' ὡς προέριζον μ' — ἀπῶρα.

Ibid. Τὰ παῖδ'] Liberos devovet etiam Silenus Bac-

chi famulus, apud Euripidem in Cyclope dejerans,
v. 268. ἀπάμωρα, — μὴ πᾶσι' ἔξωδον ἔγω εἰνοῖσι χερ-
ματ'. ἢ κακῶς ἔτσι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπῶρα, ἔς μᾶλλον
ἔγω φίλ'. Juro, quod non vendidi ego has res hospitibus
aut male bi liberi pereant mali, quos ego maxime amo.
v. 597. Ἐπὶ τοῖς καμῶνα] Euripides in Alcesti-
de v. 375. ἐπὶ τοῖς παῖδας χερσὶς ἐξ ἑμῆς δ' ἔγω. Hac
conditione accipe liberos ex manu mea.

M m